

for af den Anskuelse, at dette at give Lovhjemmel for Fremgangsmaader, der i Forvejen er hjemlet, er overflødig.

Flertallet ønsker endvidere at udtale, at hvis der maatte ønskes særlige Tilskud gennem Socialministeriet til Statsarbejders Iværksættelse indenfor den paagældende Periode, da bør saadanne kun gives i Henhold til Arbejdsløshedslovens Bestemmelser og af Arbejdsløshedsfonden.

Hvad Lovforslagets § 5 angaar, anser Flertallet ogsaa denne for overflødig, da Socialministeren naar som helst kan optage Forhandlinger med Ministeren for Industri, Handel og Søfart og det af denne nedsatte Industriudvalg, for saa vidt dette maatte være villigt dertil, og det er da ogsaa i et Ministersamraad oplyst, at Henvendelser i saa Henseende fra Socialministeren til Erhvervsministeren har fundet Sted. Under Samraadet angav Ministeren nogle Retningslinier for et Forslag, sigtende til en forøget Beskæftigelse indenfor Industrien, men da den ventede Betænkning fra Industriudvalget endnu ikke er fremkommet og Ministeren ikke fuldt ud udformede sine Tanker i Forslags Form, har Udvalget ikke paa nærværende Tidspunkt kunnet tage Stilling dertil.

I Henhold hertil indstiller Flertallet det af det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Et *Mindretal* (Ludvig Christensen, Laurits Knudsen, Jensen (Aale), Carl F. Madsen og Martin Olsen) kan af Hensyn til, at Flertallets Forslag i Princippet er stridende mod det af Folketinget vedtagne Forslag og forringer dette paa afgørende Punkter til Skade for Arbejdes Iværksættelse, ikke tiltræde Flertallets Forslag.

Idet man heller ikke kan tiltræde det af et andet Mindretal stillede Forslag, indstiller Mindretallet Lovforslaget uforandret til Vedtagelse.

Et *andet Mindretal* (Gunnar Fog-Petersen) har den Opfattelse, at Tilskud til Arbejders Iværksættelse i den i Lovforslagets §§ 1 og 2 foreslaaede Form

ikke for Tiden er gennemførlige, og Mindretallet foreslaar derfor, at man ved Styrkelse af Arbejdsløshedsfonden i vidt Omfang muliggør offentlige Arbejder i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 32 med Forøgelse af den i nævnte Paragraf fastsatte Maksimumsgrænse for Tilskud pr. Arbejdsdag for hver beskæftiget Arbejder fra 3 til 3½ Kr.

Mindretallet foreslaar, at de i Lovforslagets § 3 omhandlede Laan udredes af Arbejdsløshedsfonden som omtalt i Flertallets Betænkning, men kan ikke gaa med til, at Laanene begrænses til Nødhjælpsarbejder og delvise Nødhjælpsarbejder. Derimod kan Mindretallet tiltræde, at Socialministeren efter Indstilling af det i Arbejdsløshedslovens § 35 omhandlede Arbejdsnævn i første Række tildeler Laan til saadanne Arbejder. Det vil af praktiske Grunde blive nødvendigt, at Laaneandragender indsendes til Ministeriet indenfor en fastsat Tidsfrist, og Mindretallet maa finde det ganske urimeligt, saafremt der ikke indenfor den nævnte Frist indkommer Laaneandragender til Nødhjælpsarbejder og delvise Nødhjælpsarbejder i saa stort Omfang, at det lægger Beslag paa de 8 Mill. Kr., at Socialministeren da skulde være afskaaret fra at udlaane Resten af denne Sum til andre offentlige Arbejder, der opfylder de i Loven fastsatte Betingelser.

Mindretallet foreslaar at vedtage Lovforslagets § 4, da de Forhandlinger, som Ministeren for offentlige Arbejder skal føre med Finansudvalgene om Bevilling til allerede i indeværende Finansaar at gennemføre en Række af de i Arbejdsudvalgets Betænkning omtalte Arbejder, der normalt skulde have været gennemført i det kommende Finansaar, fremmes ved en saadan Vedtagelse. Ministeren har i Udvalget gjort Rede for disse Arbejder, der lægger Beslag paa Bevillinger paa mellem 5 og 6 Mill. Kr.

En lignende Begrundelse taler for at vedtage Lovforslagets § 5, men da Mindretallet skønner, at det vil lette Forslagets videre Gang i Rigsdagen, at denne Para-